

СЕКЦІЯ 1 ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ В СИСТЕМІ МЕНЕДЖМЕНТ–ЕКОНОМІКА–БІЗНЕС

*Анісімов Д. О.
ДВНЗ «Приазовський державний технічний університет»*

ЕКОНОМІЧНИЙ ФАКТОР ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

Умови розвитку інформаційного суспільства прописано у Постанові КМУ Про схвалення Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні. Зазначені умови враховують усі сфери функціонування країни. Деякі умови мають безпосереднє відношення до економічної складової. Так до цього напрямку можна віднести: розвиток національної інформаційно-комунікаційної інфраструктури та її інтеграція до світової інфраструктури; вільний доступ до інформації і знань, крім обмежень, установлених законом; підтримка вітчизняних суб'єктів індустрії програмної продукції; постійне вдосконалення бізнес-клімату і розвиток конкуренції; впровадження новітніх технологій у систему виробництва і споживання та розвиток високотехнологічного машинобудування [1].

Щоб побудувати «інформаційне суспільство для всіх» усі зацікавлені сторони повинні разом працювати над розширенням доступу до інформаційної та комунікаційної інфраструктури і технології. Необхідно підвищувати рівень довіри і безпеки під час використання ІКТ, створювати на всіх рівнях сприятливе середовище, розробляти ІКТ платформи та розширювати сферу їх застосування. Інформаційне суспільство неможливо побудувати без сприяння та поважного ставлення до культури комунікацій. Особливу увагу доцільно приділяти етичним аспектам інформаційного суспільства.

Інформаційне суспільство має глобальний характер, воно пов'язане з множиною новітніх категорій: інформація, інформатизація, інформативність, інформологія, інформаційний соціум, віртуалізація, економіка знань, глобалізація тощо.

Базовим завданням для розвитку інформаційного суспільства є створення саме економічних засад. Саме економічні засади є основою для впровадження інших складових інформаційного суспільства. «Стратегія розвитку ...» робить акцент лише на сектор ІКТ, але не можна розробляти заходи виключно для розвитку в Україні сектору ІКТ. Пряма підтримка розвитку ІКТ не в змозі здійснити кардинальних структурних зрушень у напрямі формування інформаційного суспільства. Повноцінний розвиток сектору ІКТ можливий, лише якщо він органічно включений до економічної системи країни. Тому стратегія створення в Україні економічних основ інформаційного суспільства та стимулювання розвитку бізнесу у сфері ІКТ повинна концентруватися на створенні економічного середовища, сприятливого для інноваційної діяльності та впровадження ІКТ в усіх сферах економіки та суспільного життя.

Суть стратегії полягає в тому, щоб державна політика стимулювання розвитку ІКТ була передусім спрямована на перетворення впровадження та використання цих технологій на предмет безпосереднього інтересу споживачів, виробників та інвесторів. Це дозволить перетворити ІКТ з відокремленої на органічну складову національної економічної системи. На сьогодні спостерігається відставання нашої країни у процесі побудови інформаційного суспільства. Так ЗУ «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки» виконаний частково. Фрагментарність розвитку сфери ІКТ на сучасному етапі потребує державної підтримки у вигляді стимулювання її зростання, диверсифікації та модернізації. Стратегія економічних перетворень повинна бути спрямована на виконання триєдиного завдання: безпосереднє здійснення заходів, які сприятимуть підвищенню пропозиції товарів і послуг сфери ІКТ, поліпшення якісних характеристик вітчизняного науково-технологічного потенціалу; заохочення попиту суб'єктів національної економіки на продукти ІКТ, створення сприятливих умов для їхнього впровадження у виробничу діяльність та побут населення; заохочення інвестицій інноваційного спрямування безпосередньо у сферу ІКТ та у впровадження елементів ІКТ до традиційних галузей економіки і сфер життя [2].

Список використаних джерел:

1. Про схвалення Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні. Розпорядження КМУ від 15 травня 2013 р. № 386-р. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/386-2013-%D1%80>
2. Жаліло Я. А. Економічна стратегія формування інформаційного суспільства. *Інформаційне суспільство. Шлях України*. К. : Бібліотека інформаційного суспільства, 2004. С. 58–66. URL: <http://www.a.kolodyuk.info/download/book.pdf>

*Зінченко О. А., д-р. екон. наук, професор,
Савчин А. С.,
Галушка А. В.,
ДВНЗ «Криворізький національний університет»*

ОСНОВИ ОЦІНКИ ФІНАНСОВОГО СТАНУ КОМЕРЦІЙНОГО БАНКУ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ

Оцінка фінансового стану комерційного банку передбачає глибоке, науково обґрунтоване дослідження фінансових відносин, які виникають у процесі діяльності банку та руху фінансових ресурсів. Регулярне проведення банком оцінки фінансового стану дає йому змогу ефективно управляти своїми активними і пасивними операціями з метою максимізації прибутку і забезпечення стабільного фінансового стану. Забезпечення стабільного фінансового стану є надзвичайно важливим у сучасних умовах, коли країна знаходиться у стані фінансової та політичної кризи.

Метою оцінки є визначення фінансового стану та результатів діяльності банку, доцільності та перспектив подальшої його діяльності. Завдання аналізу банківської діяльності.

Фінансовий стан комерційного банку відображає всі аспекти його діяльності. Основним об'єктом аналізу є комерційна діяльність. Водночас суб'єктами можуть бути як комерційні банки, так і їхні контрагенти, зокрема інші кредитні установи, аудиторські фірми, реальні і потенційні клієнти та кореспонденти, інші фізичні та юридичні особи.

Оцінка фінансового стану в економічній літературі різниться за різними ознаками. Залежно від спектру досліджуваних питань оцінка фінансового стану є повною, тобто такою, за якої вивчаються всі аспекти діяльності банку, внутрішні та зовнішні його зв'язки. За охопленням об'єктів дослідження така оцінка є суцільною, тобто аналізуються всі об'єкти за для всебічного визначення фінансового стану банку.

Оцінка фінансового стану є дуже важливою для комерційного банку. Вона дає можливість визначити конкурентоспроможність банку на ринку, дозволяє ухвалювати управлінські рішення, які будуть направлені на покращення фінансового стану банку, з метою забезпечення діяльності банку необхідними ресурсами, а також зміцнення і поліпшення платоспроможності та рентабельності своєї діяльності.

В економічній літературі цьому питанню присвячено багато праць вітчизняних і закордонних вчених, які зробили вагомий внесок у розробку теоретичних положень та методологічних підходів до проблеми оцінки фінансового стану, а саме: Парасій-Вергуненко І. М., Герасимович А. М., Дзюблюк О. В., Мочерний С. В. та інші.

За Поддєрьогіним А. М., фінансовий стан – це комплексне поняття, яке є результатом взаємодії всіх елементів системи фінансових відносин підприємства, визначається сукупністю виробничо-господарських факторів і характеризується системою показників, що відображають наявність, розміщення і використання фінансових ресурсів [1].